

efter Fragtaftalen paahviler ham, f. Eks. til at skaffe Bugserbaad eller Isbryder, berøres ikke af Forslagets § 96, og Følgerne af Befragterens (Afladerens) Undladelse af at opfylde saadanne Forpligtelser maa bedømmes efter de almindelige Regler om Misligholdelse af Kontrakter.

#### Til § 97.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 115. Denne sidste Bestemmelse afgør ikke med Sikkerhed, om det er en Betingelse for Afladerens Ansvar, at der foreligger Skyld paa hans Side.

I Overensstemmelse med Konnossementslov-Forslagets § 4, Punkt 3, foreskrives det derfor i nærværende Paragrafs 1ste Stk., at hvis leveret Gods har foraarsaget Skade for Bortfragteren eller anden, er Afladeren pligtig at betale Erstatning, saafremt han selv eller nogen, han svarer for, har gjort sig skyldig i Fejl eller Forsømmelse. Bestemmelsen gælder Gods af enhver Art, ikke alene Gods af den i Forslagets § 92 nævnte Art, og Afladeren er ansvarlig ogsaa for Skade, der tilføjes andre end Bortfragteren — f. Eks. Medlemmer af Besætningen.

Bevisbyrden for, at Skade er lidt, og at dette skyldes Fejl eller Forsømmelse fra Afladerens Side, paahviler den, der vil kræve Erstatning.

I Overensstemmelse med Konnossementslov-Forslagets § 4, Punkt 6, bestemmes det i nærværende Paragrafs 2det Stk., at hvis Skaden er foraarsaget af let antændeligt, eksplosivt eller andet farligt Gods, der er indlastet, uden at Bortfragteren har kendt dets Beskaffenhed, er Afladeren ansvarlig, selv om der ikke foreligger Fejl eller Forsømmelse fra hans Side. Om Bortfragterens Ret til at udlosse eller uskadeliggøre Gods af denne Art og til at kræve Fragt herfor henvises til Forslagets §§ 119 og 125.

#### Udførelse af Rejsen.

#### Til § 98.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 125, 2det Stykke, og § 31, der dog begge er formulerede som Paabud til Skibsføreren. Det

er imidlertid en logisk Følge af Forslagets Systematik, at Reglen maa skrives som rettet paa Forholdet mellem Bortfragteren og Befragteren. I Overensstemmelse hermed er ogsaa Forslagets § 31 affattet, jfr. Bemærkningerne til denne Paragraf ovenfor.

Det i Søloven nu indeholdte Forbud mod Deviation er i Praksis i vidt Omfang ophævet ved Klausuler i Certepartier og Konnossementer, der giver Skibet Ret til praktisk talt enhver som helst Deviation, en Ret, der, om den misbruges, vil kunne medføre stor Skade for Ladningsejerne. Det maa derfor anses som fuldt beføjet, at Konnossements-Konventionen har søgt at begrænse Retten til Deviation. I Konnossementslov-Forslagets § 4, Punkt 4, siges det saaledes, at ingen Deviation, der finder Sted for at foretage Redning af Menneskeliv eller Bjergning og ingen *anden rimelig* Deviation skal anses for stridende mod denne Lov eller mod Fragtaftalen, og i Punkt 2, Litra I, er Udførelse af eller Forsøg paa Redning af Menneskeliv eller Bjergning nævnt som et af de Forhold, der ikke medfører Ansvar for Bortfragteren.

Man har ment, at det samme Princip bør være gældende ogsaa for Omraader, der ikke falder ind under Konnossementsloven, og Forslagets § 98 stemmer da ogsaa i alt væsentligt med de citerede Bestemmelser fra Konnossementsloven, men Tendensen er noget stærkere fremhævet. Deviationsretten er for det første formuleret som en Undtagelse fra en Hovedregel om, at Rejsen skal udføres med tilbørlig Hurtighed. Men dernæst har man understreget, at ogsaa Deviation for Bjergning af Skib eller Gods for at være lovlig skal kunne anses som rimelig. Det maa anses som ønskeligt, at ogsaa Konnossementslovens Bestemmelser forstaas paa denne Maade, men under Hensyn til det Princip, der har ligget til Grund for Formuleringen af denne Lov, har man været afskaaret fra der at give Udtryk for dette Ønske.

Deviation, der gælder Redning af Menneskeliv, er ikke alene en Ret, men er ved London-Konventionen af 1929 om Sikker-